
Nitishatak by Bhartrihari

नीतिशतकं भर्तृहरिकृत

Document Information

Text title : bhartRiharikRita nItishatakam

File name : niiti.itx

Category : shataka, major_works, bhartrihari

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Atul Narkhade

Proofread by : Atul Narkhade, Kaushal Kaloo

Description-comments : Available at archive.org

Latest update : September 19, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

नीतिशतकं भर्तृहरिकृत

द्विक्कालाघनवच्छिन्नानन्तयिन्मात्रमूर्त्ये ।
स्वानुभूत्येकनामाय नमः शान्ताय तेजसे ॥ १ ॥

यां यिन्तयामि सततं मयि सा विरक्ता
साध्यन्मिच्छति ज्ञनं स ज्ञनोऽन्यसक्तः ।
अस्मत्कृते य परिशुष्यति काचिदन्या
धिक् तां य तं य मदनं य धमां य मां य ॥ २ ॥

अज्ञः सुभमाराध्यः सुभतरमाराध्यते विशेषज्ञः ।
ज्ञानलवदुर्विगंधं ब्रह्मापि नरं न रञ्जयति ॥ ३ ॥

प्रसज्य मणिमुद्गरेन्मकरवक्त्रदंष्ट्राङ्कुरा-
त्समुद्रमपि संतरेत्प्रयवदुर्मिमालाकुलम् ॥

भुजङ्गमपि कोपितं शिरसि पुष्पवद्भारये-
न्न तु प्रतिनिविष्टमूर्ध्जनिश्चितमाराधयेत् ॥ ४ ॥

लभेत सिकतासु तैलमपि यत्नतः पीडयन्
पिबेद्य मृगतृषिज्ञाकासु सखिलं पिपासार्दितः ।
कदाचिदपि पर्यटन्शशविषाणमासाद्येन्
न तु प्रतिनिविष्टमूर्ध्जनिश्चितमाराधयेत् ॥ ५ ॥

व्यालं बालमृणालतन्तुभिरसौ रोद्धुं समुज्जृम्भते
छेत्तुं वज्रमणीं शिरीषकुसुमप्रान्तेन सन्नख्यति ।
माधुर्यं मधुभिन्दुना रययितुं क्षाराम्बुधेरीलते
नेतुं वाञ्छति यः भलान्यथि सतां सूक्तैः सुधास्यन्दिभिः ॥ ६ ॥

स्वायत्तमेकान्तगुणं विधात्रा
विनिर्मितं छादनमज्ञतायाः ।
विशेषतः सर्वविदां समाजे

विभूषणं मौनमपण्डितानाम् ॥ ७ ॥

यदा किञ्चिज्ज्ञोऽहं गज एव मदान्धः समभवम्

तदा सर्वज्ञोऽस्मीत्यभवदवलिप्तं मम मनः ।

यदा किञ्चित्किञ्चिद्बुधजनसकाशादवगतम्

तदा मूर्खोऽस्मीति ज्वर एव मद्यो मे व्यपगतः ॥ ८ ॥

कृमिकुलचितं लालाकिलिन्नं विगन्धि जुगुप्सितं

निरुपमरसं प्रीत्या भादन्नरास्थि निरामिषम् ।

सुरपितमपि श्वा पार्श्वस्थं विलोक्य न शङ्कते

न छि गायति क्षुद्रो जन्तुः परिग्रहकृत्वताम् ॥ ९ ॥

शिरः शार्वं स्वर्गात्पशुपतिशिरस्तः क्षितिधरं

मडीघ्रादुन्तुङ्गादवनिमवनेश्चापि जलधिम् ।

अधोऽधो गङ्गेयं पदमुपगता स्तोत्रमथवा

विवेकभ्रष्टानां भवति विनिपातः शतभुजः ॥ १० ॥

शक्यो वारयितुं जलेन दुतभुञ्जत्रेण सूर्यातमो

नागेन्द्रो निशिताकुशेन समद्यो दण्डेन गोगर्दभौ ।

व्याधिर्भेषजसङ्गडैश्च विविधैर्मन्त्रप्रयोगैर्विषं

सर्वस्यौषधमस्ति शास्त्रविहितं मूर्खस्य नास्त्यौषधम् ॥ ११ ॥

साहित्यसङ्गीतकलाविडीनः साक्षात्पशुः पुच्छविषाणुडीनः ।

तृणं न भादन्नपि ज्वमानः तद्भागधेयं परमं पशूनाम् ॥ १२ ॥

येषां न विद्या न तपो न दानं

ज्ञानं न शीलं न गुणो न धर्मः ।

ते मर्त्यलोके भुवि भारभूताः

मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ १३ ॥

वरं पर्वतदुर्गेषु भ्रान्तं वनयत्रैः सह ।

न मूर्खजनसम्पर्कः सुरेन्द्रभवनेष्वपि ॥ १४ ॥

शास्त्रोपस्कृतशब्दसुन्दरगिरः शिष्यप्रदयागमा

विभ्याताः क्वयो वसन्ति विषये यस्य प्रभोर्निर्धनाः ।

तज्जगज्यं वसुधाधिपस्य क्वयस्त्वर्थं विनापीश्वराः

कुत्स्याः स्युः कुपरीक्षका न माणयो यैरर्धतः पातितः ॥ १५ ॥

उर्तुर्याति न गोयरे किमपि शं पुष्पाति यत् सर्वदा-

ऽप्यर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिषं प्राप्नोति वृद्धिं पराम् ।

कल्पान्तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याभ्यमन्तर्धनं

येषां तान् प्रति मानमुज्जत नृपाः कस्तैः सड स्पधते ॥ १६ ॥

अधिगतपरमार्थान् पण्डितान् भावमंस्ता-

स्तृणामिव लघु लक्ष्मीर्नैव तान् संरुणद्धि ।

अभिनवमदलेभाश्यामगाऽऽस्थलानां

न भवति विषतन्तुर्वारणं वारणानाम् ॥ १७ ॥

अम्भोजिनीवनविडारविलासमेव

उंसस्य उन्ति नितरां कुपितो विधाता ।

न त्वस्य दुग्धजलभेदविधौ प्रसिद्धां

वैदग्ध्यकीर्तिमपलुर्तुमसौ समर्थः ॥ १८ ॥

केयूराणि न भूषयन्ति पुरुषं डारा न यन्द्रोज्ज्वला

न स्नानं न विलेपनं न कुसुमं नालङ्कृता भूर्धजाः ।

वाएयेका समलङ्करोति पुरुषं या संस्कृता धार्यते

क्षीयन्ते ञ्जलु भूषणानि सततं वाग्भूषणं भूषणम् ॥ १९ ॥

विद्या नाम नरस्य रुपमधिकं प्रच्छन्नगुप्तं धनं

विद्या भोगकरी यशस्सुभकरी विद्या गुडुणां गुरुः ।

विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परा देवता

विद्या राजसु पूजिता न तु धनं विद्याविडीनः पशुः ॥ २० ॥

क्षान्तिश्चेत् कवयेन किं किमरिभिः कोधोऽस्ति येद्देडिनां

ज्ञातिश्चेदनलेन किं यदि सुडुट्ट् द्विव्यौषधैः किं डुलम् ।

किं सर्पैर्यदि दुर्जनाः किमु धनैर्विद्या न वन्धा यदि

प्रीडा येत्किमु भूषणैः सुकविता यद्यस्ति राजयेन किम् ॥ २१ ॥

दाक्षिण्यं स्वजने दया परजने शाड्यं सदा दुर्जने

प्रीतिः साधुजने नयो नृपजने विद्भ्रजने यार्जवम् ।

शौर्यं शत्रुजने क्षमा गुरुजने कान्ताजने धृष्टता

ये यैवं पुरुषाः कलासु कुशलास्तेष्वेव लोडस्थितिः ॥ २२ ॥

जाड्यं धियो डरति सिञ्चति वायि सत्यं

मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति ।

चेतः प्रसाद्यति दिक्षु तनोति कीर्तिं

सत्सङ्गतिः कथय किं न करोति पुंसाम् ॥ २३ ॥

जयन्ति ते सुकृतिनः रससिद्धाः कवीश्वराः ।

नास्ति येषां यशःकाये जराभरणञ्च भयम् ॥ २४ ॥

सूनुः सख्यरितः सती प्रियतमा स्वामी प्रसादोन्मुषः

स्निग्धं मित्रमवग्यः परिजनो निष्कलेशलेशं मनः ।

आकारो रुचिरः स्थिरश्च विभवो विद्यावदात्तं मुषं

तुष्टे विष्टपकष्टडारिणि ङरौ सम्प्राप्यते देहिना ॥ २५ ॥

प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनङ्गणो संयमः सत्यवाक्यं

काले शक्त्या प्रदानं युवतिजनकथामूकभावः परेषाम् ।

तृष्णास्रोतोविभङ्गो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकम्पा

सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपलतविधिः श्रेयसामेष पन्थाः ॥ २६ ॥

प्रारभ्यते न भवु विद्मभयेन नीचैः

प्रारभ्य विद्मविडता विरमन्ति मध्याः ॥

विद्वैः पुनः पुनरपि प्रतिहन्यमानाः

प्रारब्धमुत्तमगुणा न परित्यजन्ति ॥ २७ ॥

असन्तो नाभ्यर्थाः सुलुदपि न यास्यः कृशधनः

प्रिया न्याय्या वृत्तिर्भलिनमसुभङ्गोऽप्यसुकरम् ।

विपद्युच्यैः स्थेयं पदमनुविधेयं च मडतां

सतां केनोद्दिष्टं विषममसिधारारप्रतमिदम् ॥ २८ ॥

क्षुत्क्षामोऽपि जराकृशोऽपि शिथिलप्रायोऽपि कष्टां दशाम्

आपन्नोऽपि विपन्नदीधितिरपि प्राणेषु गच्छत्स्वपि ।

मत्तेभेन्द्रविभिन्नकुम्भकवलग्रासैकभङ्गस्युः

किं श्रुत्वा तृणमत्ति मानमडतामत्रेसरः केसरिः ॥ २९ ॥

स्वल्पस्नायुवसावशेषमलिनं निर्मासमप्यस्थिकं

श्चा लब्ध्वा परितोषमेति न तु तत्तस्य क्षुधाशान्तये ।

सिंढो जम्बुकमङ्गुमागतमपि त्यक्त्वा निडन्ति द्विपं

सर्वः कृच्छ्रगतोऽपि वाञ्छति जनः सत्वानुरुषं क्लमम् ॥ ३० ॥

लाङ्गुलयालनमधश्चरणवपातं

भूमौ निपत्य वदनोदरदर्शनं च ।
 श्वा पिण्डस्य कुरुते गजपुङ्गवस्तु
 धीरं विलोकयति यादृशतैश्च भुङ्क्ते ॥ ३१ ॥
 परिवर्तिनि संसारे मृतः को वा न जायते ॥
 स जातो येन जातेन याति वंशः समुन्नतिम् ॥ ३२ ॥
 कुसुमस्तम्भकस्येव द्वयी वृत्तिर्मनस्विनः ।
 मूर्खी वा सर्वलोकस्य विशीर्येत वनेऽथवा ॥ ३३ ॥
 सन्त्यन्त्येऽपि भृङ्गस्वतिप्रभृतयः सम्भाविताः पञ्चषाः
 तान् प्रत्येष विशेषविङ्गमरुथी राडुर्न वैरायते ।
 द्वावेव ग्रसते द्विवाकरनिशाप्राणेश्वरौ भास्वरौ
 भ्रातः पर्वणि पश्य दानवपतिः शीर्षावशेषाकृतिः ॥ ३४ ॥
 वडति भुवनश्रेणिं शेषः कृष्णकृलस्थितां
 कमठपतिना मध्ये पृष्ठे सदा य धार्यते ।
 तमपि कुरुते क्रीडाधीनं पयोधिरनादरा-
 दडड मडतां निःसीमानश्चारित्रविभूतयः ॥ ३५ ॥
 वरं पक्ष्येष्टेः समदमघवन्मुक्तकुलिश-
 प्रडारैरुद्गच्छद्भुलदलनोद्गारगुरुभिः ।
 तुषारारद्रेः सूनोरडड पितरि क्लेशविवशे
 न यासौ सम्पातः पयसि पयसां पत्युरुचितः ॥ ३६ ॥
 यद्येतनोऽपि पादैः स्मृष्टः प्रज्वलति सवितुरिनकान्तः ।
 तत्तेजस्वी पुरुषः परकृतनिःकृतिं कथं सडते ॥ ३७ ॥
 सिंङःशिशुरपि निपतति मद्मलिनकपोलभित्तिषु गजेषु ।
 प्रकृतिरियं सत्ववतां न भलु वयसस्तेजसो डेतुः ॥ ३८ ॥
 जातिर्यातु रसातलं गुणगणैस्तत्राप्यधो गम्यतां
 शीलं शैलतटात्पतत्वभिजनः सन्दृश्यतां वह्निना ।
 शौर्यं वैरिणि वज्रमाशु निपतत्वर्थोऽस्तु नः डेवलं
 येनैकेन विना गुणास्तृणलवप्रायाः समस्ता षमे ॥ ३९ ॥
 तानीन्द्रियाण्यविकलानि तदेव नाम
 सा बुद्धिरप्रतिडता वचनं तदेव ।

अर्थोष्माणा विरहितः पुरुषः क्षणेन

सोऽप्यन्य एव भवतीति विचित्रमेतत् ॥ ४० ॥

यस्यास्ति वित्तं स नरः कुलीनः

स पण्डितः स श्रुतवान् गुणैः ।

स एव वक्ता स य दर्शनीयः

सर्वे गुणाः काञ्चनमाश्रयन्ति ॥ ४१ ॥

दौर्मन्यात्रपतिर्विनश्यति यतिः सङ्गात् सुतो लालनाद्

विप्रोऽनध्यनात् कुलं कुतनयास्त्रीलं भलोपासनात् ।

द्रीर्मघादनवेक्षाणादपि कृषिः स्नेहः प्रवासाश्र-

यान्मैत्री याप्रणयात् समृद्धिरनयात् त्यागः प्रमादाद्धनम् ॥ ४२ ॥

दानं भोगो नाशस्तिश्रो गतयो भवन्ति वित्तस्य ।

यो न ददाति न भुङ्क्ते तस्य तृतीया गतिर्भवति ॥ ४३ ॥

मणिः शाण्डोल्वीढः समरविजयी डेतिदलितो

मदक्षीभो नागः शरदि सरितः श्यानपुलिनाः ।

कलाशेषश्चन्द्रः सुरतमृदिता भालवनिता

तनिम्ना शोभन्ते गलितविभववाश्चार्षिषु नराः ॥ ४४ ॥

परिक्षीणः कश्चित्स्पृहयति यवानां प्रसृतये

स पश्चात् सम्पूर्णः कलयति धरित्रीं तृणसमाम् ।

अतश्चानैकान्त्याद्गुरुलघुतयाऽर्थेषु धनिना-

भवस्था वस्तूनि प्रथयति य सङ्कोचयति य ॥ ४५ ॥

राजन् द्रुधुक्षसि यद्वि क्षितिधेनुमेतां

तेनाध वत्समिव लोकममुं पुषाण् ।

तस्मिंश्च सम्यगनिशं परिपोष्यमाणो

नानाहुलैः कृलति कल्पलतेव भूमिः ॥ ४६ ॥

सत्यानृता य परुषा प्रियवादिनी य

डिंस्त्रा दयालुरपि चार्थपरा वदान्या ।

नित्यव्यया प्रचुरनित्यधनागमा य

वाराङ्गनेव नृपनीतिरनेकरुपा ॥ ४७ ॥

आज्ञा कीर्तिः पालनं ब्राह्मणानां

दानं भोगः मित्रसंरक्षणं च ।

येषामेते षड्गुणा न प्रवृत्ताः

कोऽर्थस्तेषां पार्थिवोपाश्रयेण ॥ ४८ ॥

यद्वात्रा निजभालपट्टविलिम्बितं स्तोत्रं मलद्वा धनं

तत् प्राप्नोति मरुस्थलेऽपि नितरां मेरौ ततो नाधिकम् ।

तद्दीरो भव वित्तवत्सु कृपाणां वृत्तिं वृथा मा कृथाः

कूपे पश्य पयोनिधावपि घटो गृह्णाति तुल्यं जलम् ॥ ४९ ॥

त्वमेव यातकाधार इति केषां न गोचरः ।

किमम्भोद वदास्माकं कार्पाण्योक्तिं प्रतीक्षसे ॥ ५० ॥

रे रे यातक सावधानमनसा मित्र क्षाणं श्रूयताम्

अम्भोदा बलवो वसन्ति गगने सर्वेऽपि नैकादृशाः ।

केचिद्भ्रष्टिभिरार्द्रयन्ति धरणीं गर्जन्ति केचिद्भ्रथा

यं यं पश्यसि तस्य तस्य पुरतो मा भ्रूडि दीनं वयः ॥ ५१ ॥

अकरुणत्वमकारणविग्रहः परधने परयोचिति य स्पृहा ।

सुजनबन्धुजनेष्वसलिष्णुता प्रकृतिसिद्धमिदं छि दुरात्मनाम् ॥ ५२ ॥

दुर्जनः परिहर्तव्यो विधयालङ्घुतोऽपि सन् ।

मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ॥ ५३ ॥

जाज्यं द्भीमति गणयते प्रतरुथौ दम्भः शुभ्यौ कैतवं

शूरे निर्धृणता मुनौ विमतिता दैन्यं प्रियालापिनि । (निर्धूर्द्दृष्टता ऋजो)

तेजस्विन्यवलिभता मुष्णरता वक्तार्यशक्तिः स्थिरे

तल्को नाम गुणो भवेत्स गुणिनां यो दुर्जनैर्नाङ्कितः ॥ ५४ ॥ (भवेत्सुगुणिनां)

लोभश्चेद्गुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः

सत्यं येत्तपसा च किं शुचि मनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ।

सौजन्यं यद्वि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः

सद्विधा यद्वि किं धनैरपयशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥ ५५ ॥

शशी द्रिवसधूसरो गलितयौवना कामिनी

सरो विगतवारिञ्च मुष्णमनक्षरं स्वाङ्कतेः ।

प्रभुर्धनपरायणः सततदुर्गतः सज्जनो

नृपाङ्गाणगतः भलो मनसि सप्त शल्यानि मे ॥ ५६ ॥

न कश्चिद्व्याप्तोपानामात्मीयो नाम भूभुजात् ।
डोतारमपि जुह्वानं स्पृष्टो दडति पावकः ॥ ५७ ॥

मौनान्मूकः प्रवचनपटुर्वातुलो जल्पको वा
धृष्टः पार्श्वे वसति य सदा दूरतश्चाप्रगल्भः ।
क्षान्त्या भीरुर्थद्वि न सडते प्रायशो नाभिजातः
सेवाधर्मः परमगडनो योगिनामथगम्यः ॥ ५८ ॥

उद्भासिताभिलभलस्य विश्रुड्भलस्य
प्राग्जातविस्तृतनिजाधमकर्मवृत्तेः ।
द्वैवाडवाभविभलस्य गुणद्विषोऽस्य
नीयस्य गोचरगतैः सुभमाथते डैः ॥ ५९ ॥

आरभमगुर्वी क्षयिणी डमेण
लडवी पुरा वृद्धिमती य पश्चात् ।
दिनस्य पूर्वार्धपरार्धभिन्ना
छायेव मैत्री भलसज्जनानाम् ॥ ६० ॥

मृगमीनसज्जनानां तृणजलसन्तोषविडितवृत्तिनाम् ।
लुब्धकधीवरपिशुना निष्कारणवैरिणो जगति ॥ ६१ ॥

वाग्धा सज्जनसङ्गमे परगुणो प्रीतिर्गुरौ नम्रता
विद्यायां व्यसनं स्वयोषिति रतिर्लोकापवादाद्भयम् ।
भक्तिः शूलिनि शक्तिरात्मदमने संसर्गमुक्तिः भले
येष्येते निवसन्ति निर्मलगुणास्तेभ्यो नरेभ्यो नमः ॥ ६२ ॥

विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाङ्पटुता युधि विक्रमः ।
यशसि याभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धमिदं डि भडात्मनाम् ॥ ६३ ॥

प्रदानं प्रच्छन्नं गृडमुपगते सम्भ्रमविधिः
प्रियं कृत्वा मौनं सदसि कथनं चाप्युपकृते ।
अनुत्सेडो लक्ष्यामनभिलवगन्धाः परकथाः
सतां डेनोद्विष्टं विषममसिधारात्रतमिदम् ॥ ६४ ॥

करे श्लाघ्यस्त्यागः शिरसि गुरुपादप्रणयिता
मुभे सत्या वाणी विजयिभुजयोर्वीर्यमतुलम् ।
दृदि स्वस्था वृत्तिः श्रुतमधिगतं य श्रवणयो-

र्विनाशैश्चर्योऽप्रकृतिमडतां मण्डनमिदम् ॥ ६५ ॥

सम्पत्सु मडतां चित्तं भवत्युत्पलकोमलम् ।

आपत्सु च मडाशैलशिलासङ्घातकर्कशम् ॥ ६६ ॥

सन्तमायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न ज्ञायते

मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रस्थितं राजते ।

स्वात्यां सागरशुक्तिमध्यपतितं तन्मौक्तिकं जायते

प्रायेणाधममध्यमोत्तमगुणः संसर्गतो जायते ॥ ६७ ॥

प्रीणाति यः सुयसितः पितरं स पुत्रो

यद्भर्तुरेव छितमिच्छति तत् कलत्रम् ।

तन्मित्रमापदि सुप्ते च समङ्गियं यद्

अेतत् त्रयं जगति पुण्यङ्गतो लभन्ते ॥ ६८ ॥

अेको देवः केशवो वा शिवो वा

अ्येकं मित्रं भूपतिर्वा यतिर्वा ।

अेको वासः पत्तने वा वने वा

अ्येका भार्या सुन्दरी वा दरी वा ॥ ६९ ॥

नम्रत्वेनोन्नमन्तः परगुणकथनैः स्वान् गुणान् प्र्यापयन्तः

स्वार्थान् सम्पाद्यन्तो विततपृथुतरारम्भयत्नाः परार्थे ।

क्षान्त्यैवाक्षेपरुक्षाक्षरमुभरमुभान् दुर्जनान् दूषयन्तः

सन्तः साश्चर्ययथा जगति भङ्गमताः कस्य नाभ्यर्थनीयाः ॥ ७० ॥

भवन्ति नम्रास्तरवः कृलोद्गमै-

र्नवाम्भुभिर्दूरविलम्बिनो घनाः ।

अनुद्धताः सत्पुरुषाः समृद्धिभिः

स्वभाव अवैष परोपकारिणाम् ॥ ७१ ॥

श्रीत्रं श्रुतेनैव न कुण्डलेन

दानेन पाणिर्न तु कङ्कणेन ।

विभाति कायः करुणापराणां (विभाति कायः ऋषु सज्जनानां)

परोपकारैर्न तु यन्द्नेन ॥ ७२ ॥

पापान्निवारयति योजयते छिताय

गुण्यं निगूढति गुणान् प्रकटीकरोति ।

आपद्रुतं च न जडाति ददाति काले

सन्मित्रलक्षणाभिर्दं निगदन्ति सन्तः ॥ ७३ ॥

पद्माकरं दिनकरो विकथीकरोति

यन्द्रो विकसयति कैरवचक्रवालम् ।

नाभ्यर्थितो जलधरोऽपि जलं ददाति

सन्तः स्वयं परछिते विछिताभियोगाः ॥ ७४ ॥

अते सत्पुरुषाः परार्थघटकाः स्वार्थं परित्यज्य ये

सामान्यास्तु परार्थमुधमभृतः स्वार्थाविरोधेन ये ।

तेऽभी मानवराक्षसाः परछितं स्वार्थाय विघ्नन्ति ये

ये विघ्नन्ति निरर्थकं परछितं ते के न जनीमहे ॥ ७५ ॥

क्षीरेणात्मगतोदकाय छि गुणा दत्ताः पुरा तेऽभिलाः

क्षीरोत्तापमवेक्ष्य तेन पयसा स्वात्मा कृशाणौ लुतः ।

गन्तुं पावकमुन्मनस्तदभवद् दृष्ट्वा तु मित्रापदं

युक्तं तेन जवेन शाम्यति सतां मैत्री पुनस्त्वीदृशी ॥ ७६ ॥

धतः स्वपिति केशवः कुलमितस्तदीयद्वीषा-

मितश्च शरणाधिनां शिष्यशिष्यां गाणाः शेरते ।

धतोऽपि वऽवानलः सल समस्तसंवर्तकै-

रडो विततमूर्जितं भारसलं च सिन्धोर्वपुः ॥ ७७ ॥

तृषणां छिन्धि भज क्षमां जछि मदं पापे रतिं मा कृथाः

सत्यं ब्रूष्यनुयाछि साधुपदवीं सेवस्व विद्वज्जनम् ।

मान्यान् मानय विद्विषोऽप्यनुनय प्रप्यापय प्रश्रयं

कीर्तिं पालय दुःषिते कुरु दयामेतत् सतां येष्टितम् ॥ ७८ ॥

मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूणाः

त्रिभुवनमुपकारश्रेणिभिः प्रीणयन्तः ।

परगुणपरमाणून् पर्वतीकृत्य नित्यं

निजदृष्टि विकसन्तः सन्ति सन्तः किञ्चन्तः ॥ ७९ ॥

किं तेन डेमगिरिणा रजताद्रिणा वा

यत्राश्रिताश्च तरवस्तस्वन्त अवेव ।

मन्यामहे मलयमेव यदाश्रयेण

कङ्गोलनिम्बकुटजा अपि यन्तनाः स्युः ॥ ८० ॥

रत्नैर्मंडालैस्तुतुषुर्न देवा

न भेजिरे भीमविषेण भीतिम् ।

सुधां विना न प्रययुर्विरामं

न निश्चिंतार्थाद्भिरमन्ति धीराः ॥ ८१ ॥

क्वचित् पृथ्वीशय्यः क्वचिदपि य पर्यङ्कुशयनः

क्वचिच्छाकाडारः क्वचिदपि य शाव्योदनरुचिः ।

क्वचित् कण्ठाधारी क्वचिदपि य द्विव्याम्बरधरो

मनस्वी कार्यार्थां न गाणयति य दुःखं न य सुखम् ॥ ८२ ॥

अैश्वर्यस्य विभूषणं सुजनता शौर्यस्य वाक्प्रसंगमो

ज्ञानस्थोपशमः श्रुतस्य विनयो वित्तस्य पात्रे व्ययः ।

अक्रोधस्तपसः क्षमा प्रभवितुर्धर्मस्य निर्व्याजता

सर्वेषामपि सर्वकारणमिदं शीलं परं भूषणम् ॥ ८३ ॥

निन्दन्तु नीतिनिपुणा यदि वा स्तुवन्तु

लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु व यथेष्टम् ।

अद्वैव वा मरणमस्तु युगान्तरे वा

न्याय्यात्पथः प्रवियलन्ति पदं न धीराः ॥ ८४ ॥

पातितोऽपि कराघातैरुत्पतत्येव कन्दुकः ।

प्रायेण साधुवृत्तनामस्थायिन्यो विपत्तयः ॥ ८५ ॥

आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो मडास्त्रिपुः ।

नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कुर्वाणो नावसीदति ॥ ८६ ॥

छिन्नोऽपि रोडति तरुश्चन्द्रः क्षीणोऽपि वर्धते लोके ।

एति विमृशन्तः सन्तः सन्तप्यन्ते न लोकेऽस्मिन् ॥ ८७ ॥

नेता यस्य बृहस्पतिः प्रहरणं वज्रं सुराः सैनिकाः

स्वर्गो दुर्गमनुग्रहः अलु लरेरैरावतो वारणः ।

एत्यैश्वर्यबलान्वितोऽपि बलभिद्भग्नः परैः सङ्गरे

तद्व्यक्तं ननु दैवमेव शरणं धिग्धिग्वृथा पौरुषम् ॥ ८८ ॥

भग्नशस्य करण्डपिण्डततनोर्भान्द्रियस्य क्षुधा

कृत्वाभ्रुर्विवरं स्वयं निपतितो नक्तं मुष्णे भोगिनः ।

तृमस्तत्पिशितेन सत्वरमसौ तेनैव यातः पथा

लोकः पश्यत दैवमेव छि नृणां वृद्धौ क्षये कारणम् ॥ ८८ ॥

कर्मायत्तं कृलं पुंसां बुद्धिः कर्मानुसारिणी ।

तथापि सुधिया भाव्यं सुविचार्यैव कुर्वता ॥ ८० ॥

भल्वाटो द्विवशेभ्ररस्य किरणैः सन्तापितो मस्तके

वाञ्छन्देशमनातपं विधिवशात्तावस्य मूलं गतः ।

तत्रोच्चैर्मंडता कृलेन पतता भग्नं सशब्दं शिरः

प्रायो गच्छति यत्र भाग्यरहितस्तत्रापदां भाजनम् ॥ ८१ ॥

रविनिशाकरयोर्ग्रहपीडनं गजभुजङ्गमयोरपि बन्धनम् ।

मतिमतां य विलोक्य दरिद्रतां विधिरडो बलवानिति मे मतिः ॥ ८२ ॥

सृजति तावदशेषगुणाकरं पुरुषरत्नमलङ्कुराणं भुवः ।

तदपि तत्क्षणात्तद्गुणि करोति येदल्लड कष्टमपण्डितता विधेः ॥ ८३ ॥

पत्रं नैव यदा कशीरविटपे दौषो वसन्तस्य किं

नोलूकोऽप्यवलोकते यद्वि द्दिवा सूर्यस्य किं दूषणम् ।

धारा नैव पतन्ति यातकमुषे मेघस्य किं दूषणं

यत्पूर्वं विधिना ललाटलिपितं तन्मार्जितुं कः क्षमः ॥ ८४ ॥

नमस्यामो देवान्ननु उत्तविधेस्तेऽपि वशगा

विधिर्वन्धः सोऽपि प्रतिनियतकर्मैककृत्वदः ।

कृलं कर्मायत्तं यद्वि डिममरैः डिञ्च विधिना

नमस्तत्कर्मभ्यो विधिरपि न येभ्यः प्रभवति ॥ ८५ ॥

ब्रह्मा येन कुलालवन्नियमितो ब्रह्माण्डमाण्डोदरे

विष्णुर्येन दशावतारगुणे क्षिप्तो मडासकुटे ।

रुद्रो येन कपालपाणिपुटके सिक्षाटनं कारितः

सूर्यो भ्राभ्यति नित्यमेव गगने तस्मै नमः कर्मणे ॥ ८६ ॥

नैवाकृतिः कृलति नैव कुलं न शीलं

विद्यापि नैव न य यत्कृतापि सेवा ।

भाग्यानि पूर्वतपसा भलु सञ्चितानि

काले कृलन्ति पुरुषस्य यथैव वृक्षाः ॥ ८७ ॥

वने रणे शत्रुजलाग्निमध्ये

मडाण्वि पर्वतमस्तके वा ।

सुभं प्रभतं विषमस्थितं वा

रक्षन्ति पुण्यानि पुरा कृतानि ॥ ८८ ॥

या साधूश्च भवान् करोति विदुषो भूर्भान् छितान् द्वेषिणः

प्रत्यक्षं कुरुते परोक्षमभूतं डालाडलं तत्क्षणात् ।

तामाराधय सत्क्रियां भगवतीं भोक्तुं कृलं वाञ्छितं

डे साधो व्यसनैर्गुणेषु विपुलेष्वार्यां वृथा मा कृथाः ॥ ८९ ॥

गुणवदगुणवद्वा कुर्वता कार्यजातं

परिणतिरवधार्या यत्नतः परिउतेन ।

अतिरभसकृतानां कर्मणामाविपत्ते-

र्भवति लृद्यदाडी शल्यतुल्यो विपाकः ॥ १०० ॥

स्थाल्यां वैदूर्यमय्यां पचति तिलकण्ठांश्चान्दनेरिन्धनौघैः

सौवर्णैर्लाङ्गलात्रैर्विलिपति वसुधामर्कमूलस्य डेतोः ।

कृत्वा कर्पूरभाण्डान् वृतिमिड कुरुते को द्रवाणाम् समन्तात्

प्रायेमां कर्मभूमिं न यरति मनुजो यस्तपो मन्दभाग्यः ॥ १०१ ॥

मज्जत्वम्भसि यातु मेरुशिभरं शत्रून् जयत्वावडे

वाणिज्यं कृषिसेवने य सकला विधाः कलाः शिक्षताम् ।

आकाशं विपुलं प्रयातु भगवत्कृत्वा प्रयत्नं परं

नाभाव्यं भवतीड कर्मवशतो भाव्यस्य नाशः कुतः ॥ १०२ ॥

भीमं वनं भवति तस्य पुरं प्रधानं

सर्वो जनः स्वजनतामुपयाति तस्य ।

कृत्स्ना य भूर्भवति सन्निधिरत्नपूर्णा

यस्यास्ति पूर्वसुकृतं विपुलं नरस्य ॥ १०३ ॥

को लाभो गुणिसङ्गमः किमसुभं प्राज्ञेतरैः सङ्गतिः

का डानिः समयथ्युतिर्निपुणता का धर्मतत्त्वे रतिः ।

कः शूरो विजितेन्द्रियः प्रियतमा कानुप्रता किं धनं

विधा किं सुभमप्रवासगमनं राज्यं किमाज्ञाकृलम् ॥ १०४ ॥

अप्रियवचनदरिद्रैः प्रियवचनान्धैः स्वदारपरितुष्टैः ।

परपरिवादनिवृत्तैः क्वथित्कवचिन्मण्डिता वसुधा ॥ १०५ ॥

कदर्थितस्यापि छि धैर्यवृत्तेर्न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुभस्यापि कृतस्य वन्देनाधिः शिभा याति कदाचिदेव ॥ १०६ ॥

कान्ताकटाक्षविशिभा न लुनन्ति यस्य
चित्तं न निर्दलति कोपकृशानितापः ।
कर्षन्ति भूरिविषयाश्च न लोभपाशै-
ल्लोकत्रयं जयति कृत्स्नमिदं स धीरः ॥ १०७ ॥

अकेनापि छि शूरेण पादाकान्तं महीतलम् ।
छियते भास्करेणैव स्फारस्फुरिततेजसा ॥ १०८ ॥

वह्निस्तस्य जलायते जलनिधिः कुल्यायते तत्क्षणात्
मेरुः स्वल्पशिलायते भृगपतिः सद्यः कुरङ्गायते ।
व्यालो माव्यगुणायते विषरसः पीयूषवर्षायते
यस्याङ्गोऽभिल्लोक्वल्लभतमं शीलं समुन्मीलति ॥ १०९ ॥

लज्जगुणौघजननीं जननीमिव स्वां
अत्यन्तशुद्धदृढयामनुवर्तमानाम् ।
तेजस्विनः सुप्रमसूनपि सन्त्यजन्ति
सत्यव्रतव्यसनिनो न पुनः प्रतिज्ञाम् ॥ ११० ॥

There are different versions of Nitishataka and the total verse numbers differ depending on the publication.

See Reference link 4 for example.

Encoded and proofread by Atul Narkhade

Reproofread by Kaushal Kaloo

Nitishatak by Bhartrihari

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com